

 Facultat de Ciències de l'Activitat Física i l'Esport

Metodologia de l'ensenyança de l'AF i l'esport

Prof. ALEJANDRO MARTINEZ

Tema 1

Aproximació conceptual a la metodologia de l'ensenyament

Ensenyança i educació

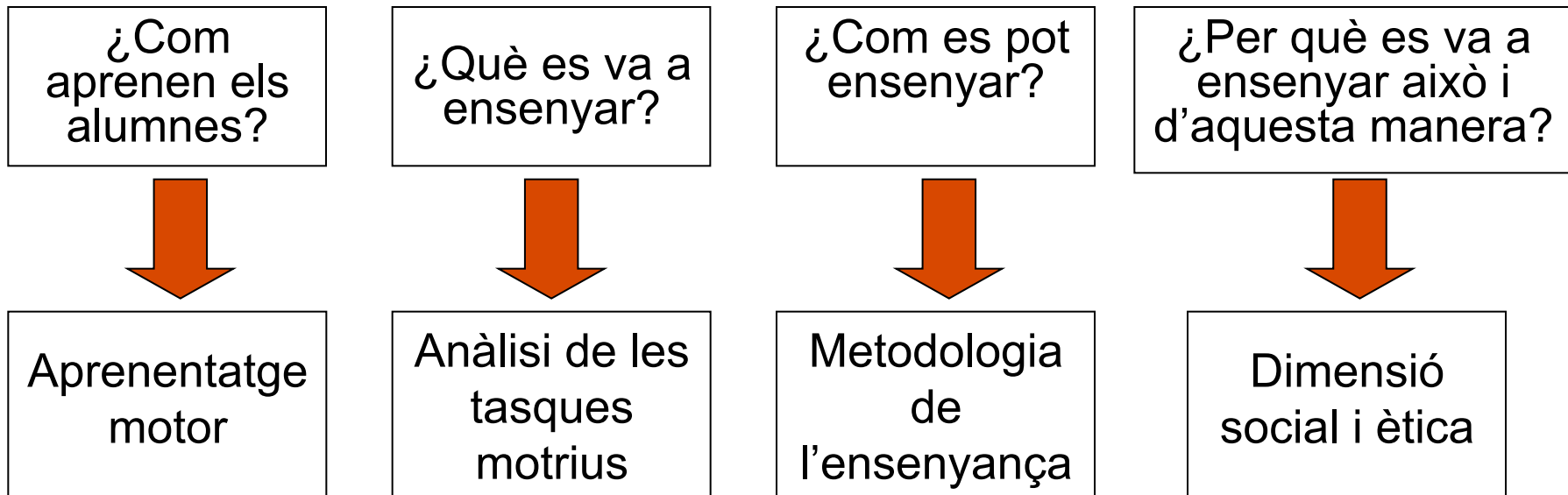
- És el mateix ensenyar i educar?
- Quan ensenyem AFE ensenyem només continguts específics d'AFE?
- La principal finalitat de l'Educació Física no és l'aprenentatge de les tasques motrius sinó l'educació en les mateixes: ¿esteu d'acord amb aquesta afirmació?
- ¿I en els altres àmbits pràctics on es poden ensenyar AFE: recreació, salut i rendiment?

Ensenyança i educació

El que és educatiu de les pràctiques esportives no és l'aprenentatge de les seves tècniques o tàctiques, ni tan sols els beneficis físics i psíquics d'una bona preparació física que en sustenta el rendiment, sinó que l'únic que n'és realment educatiu són les condicions en què puguin realitzar les pràctiques que permeten a l'esportista comprometre i mobilitzar les seues capacitats de manera que aquesta experiència organitze i configure el seu propi jo, per aconseguir el seu acte-estructuració.

[Seirullo, F. \(1992\). Valores educativos del deporte. *Revista de Educación Física*, 44, 3-11.](#)

Ensenyança de l'AFE

Mètode d'ensenyança

- En AFE és el camí que porta a aconseguir la finalitat d'aprenentatge en les tasques motrius.
- El mètode d'ensenyament suposa un conjunt d'orientacions per a l'acció docent.
- Es distingeixen dos mètodes:
 - deductiu
 - inductiu

Mètode deductiu

- Opera del general al particular, és a dir, parteix de principis evidents per si mateixos, que s'admeten sense discussió, per inferir conclusions particulars.
- Considera que el docent posseeix una informació (coneixements) que ha de transmetre als seus alumnes.
- Aquest mètode es pot relacionar amb la visió etimològica de l'educació que prové del terme llatí "educare" que indicava l'acció de guiar des de fora i, per tant, amb l'ensenyament tradicional magistrocèntric que subratlla el paper passiu de l'alumne.

Mètode inductiu

- Opera del particular al general; és a dir, parteix dels fets per arribar a les generalitzacions.
- Es relaciona amb els processos d'experimentació dels alumnes per adquirir coneixements.
- Aquest mètode es pot relacionar amb la visió etimològica de l'educació que prové del terme llatí "e-ducere" que indicava l'acció d'extreure de dins cap a fora i, per tant, amb l'ensenyament de l'escola nova de caràcter paidocèntric que subratlla el paper actiu de l'alumne.

Estratègies metodològiques

- Formes concretes d'actuació docent dins de la metodologia de l'ensenyament.
- Aquests mètodes d'acció serveixen d'orientació al docent, que ha de adaptar-los a les condicions concretes de la seua docència.
- Dins de les estratègies metodològiques, podem distingir:
 - *tècnica d'ensenyament*: formes de comunicar els continguts
 - *estratègia en la pràctica*: maneres d'organitzar-los i estructurar-los

Tècniques d'ensenyança

- Les tècniques d'ensenyança presenten un continu que va des de la màxima directivitat, on el professor és l'encarregat de transmetre els continguts, fins a arribar a la mínima directivitat, on l'alumne és el que arriba a elaborar els continguts de les assignatures escolars.
- Dins d'aquest continu, i a partir de les aportacions de Mosston i Asworth (1993), podem diferenciar tres tècniques d'ensenyament: la instrucció directa del professor, el descobriment dels alumnes i el disseny dels alumnes.

Tècniques d'ensenyança

- La **tècnica d'ensenyança per instrucció directa** es relaciona amb l'aprenentatge per imitació o per models on el professor transmet a l'alumne els coneixements que té perquè els aprengui i reproduïxi.
- En la **tècnica per indagació** els alumnes són els que, a través de les seues respostes, van descobrint els coneixements.
- En la **tècnica basada en el diseny de l'alumne**, és aquest qui assumeix la responsabilitat de realitzar la pregunta o establir el problema de partida a desenvolupar en la classe d'Educació Física.

Estils d'ensenyança

- Cadascuna de les tècniques d'ensenyança es materialitza en diferents *estils d'ensenyança*.
- Mosston i Asworth (1993) els defineixen com la manera en què es plasma la intervenció alumne-professor en el procés de presa de decisions, per determinar el paper de tots dos.

Estratègies en la pràctica

- Forma d'organitzar i estructurar els continguts.
- Distingirem entre les estratègies de pràctica:
 - analítiques
 - Globals
 - mixtes

Gràcies per la vostra
assistència i atenció